

U s n e s e n í

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne **20. března 2012** v trestní věci odsouzeného [REDAKCE], nar. [REDAKCE] v [REDAKCE], t.č. ve VTOS Věznice [REDAKCE], **t a k t o :**

Podle § 283 písm. d) tr. řádu se z a m í t á návrh odsouzeného [REDAKCE] na povolení obnovy řízení v trestní věci, která skončila rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29.4.2008, sp.zn. 2 T 17/2006, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 11.8.2008, sp.zn. 11To 67/2008 a v níž byl [REDAKCE] uznán vinným spácháním trestného činu nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187 odst. 1,4 písm. a) tr. zákona účinného do 31.12.2009.

O d ů v o d n ě n í

Rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29.4.2008, sp.zn. 2 T 17/2006 byl obžalovaný uznán vinným spácháním trestného činu nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů dle § 187 odst. 1,4 písm. a) tr. zákona účinného do 31.12.2009, za což mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 10 roků, se zařazením do věznice s ostrahou. Trestná činnost byla shledána v tom že dne [REDAKCE] 2001 ve večerních hodinách v [REDAKCE], poskytl [REDAKCE] k nitrožilní aplikaci psychotropní látku metamfetamin, po jejímž užití poškozený zkolaboval, obžalovaný mu neposkytl žádnou pomoc a poté co poškozený zemřel jej obžalovaný ponechal v objektu bývalého [REDAKCE] ve [REDAKCE].

Odvolání obžalovaného do tohoto rozsudku bylo usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 11.8.2008, sp.zn. 11To 67/2008 jako nedůvodné zamítnuto.

Usnesením Nejvyššího soudu ČR ze dne 12.2.2009, sp.zn. 6Tdo 1591/2008 bylo dle § 265i odst. 1 písm. e) tr. řádu odmítnuto dovolání odsouzeného.

Usnesením Ústavního soudu ČR ze dne 2.2.2010, sp.zn. III ÚS 1318/09 byla odmítnuta ústavní stížnost odsouzeného.

Dne 3.8.2011 podal odsouzený prostřednictvím svého obhájce návrh na povolení obnovy řízení v této trestní věci, když zároveň podal návrh na odnětí a přikázání věci jinému soudu či senátu a rovněž tak vznesl námitku podjatosti vůči předsedovi senátu. Po rozhodnutí o těchto procesních námitkách soud nařídil veřejné zasedání o návrhu na povolení obnovy řízení. Ve svém návrhu na obnovu řízení (č.l. 1826) odsouzený vyjmenovává obecné důvody

obnovy řízení a rovněž tak navrhl dle svého názoru nové skutečnosti a nové důkazy, které by měly odůvodnit povolení obnovy. Návrhy odsouzeného lze rozdělit do 2 skupin, kdy jednak se jedná o zcela nové návrhy výsledku svědků a jednak o návrhy na důkazy, které již dříve byly provedeny či o nich bylo v rámci rozhodování ve věci samé rozhodnuto. Svě návrhy odsouzený doložil řadou listinných důkazů, které dle jeho názoru vnášejí do trestní věci nové světlo.

Z nových doposud neuskutečněných či dříve nenavrhovaných důkazů se jedná o výslech svědka [REDAKCE] a [REDAKCE] či [REDAKCE]. Další návrhy pak byly důkazy již dříve provedené, kdy šlo o výslech svědků [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a znalců kteří ve věci byli činní. Z listinných důkazů je třeba poukázat na dopisy odeslané odsouzenému [REDAKCE] a [REDAKCE].

U veřejného zasedání (č.l. 1873) byl po zkonstatování předchozích rozhodnutí vyslechnut odsouzený, který se vyjádřil ke svým poznatkům získaným ve výkonu trestu ohledně svědků [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] a z těchto rozhovorů mělo vyplynout, že svědci [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] v rámci přípravného řízení vypovídali nepravdu, kdy k výpovědím byli donuceni a událost popsali dle scénáře Policie ČR.

Tito svědci byli u veřejného zasedání vyslechnuti:

Svědka [REDAKCE] (č.l. 1876) uvedl, že v ČR žije od roku 2004 a ve [REDAKCE] poznal bývalou přítelkyni odsouzeného [REDAKCE], která mu vyprávěla jak se policie snažila dostat odsouzeného. Následující roky si v [REDAKCE] našel přítelkyni [REDAKCE], která měla malé dítě a hlídání jí zajišťoval [REDAKCE] zvaný [REDAKCE], se svou přítelkyní [REDAKCE]. Z vyprávění [REDAKCE] se dozvěděl, že ho tíží svědomí, neboť vypovídal nepravdu proti odsouzenému, a to na nátlak policie. Z toho důvodu písemně kontaktoval i odsouzeného. V průběhu veřejného zasedání bylo obhájcem (č.l. 1888) upřesněno jméno této svědkyně s tím, že se jedná o [REDAKCE]. Tato u veřejného zasedání (č.l. 1899) uvedla, že obžalovaného nezná, podle vidění [REDAKCE], nikdy s ním však záležitost ohledně níž je odsouzený ve výkonu trestu neřešila. Stejně tak nezná [REDAKCE], nikdy nebyla jeho družkou a nikdy nebyla přítomna rozhovoru mezi [REDAKCE] a [REDAKCE] ohledně odsouzeného. Potvrdila, že zná družku [REDAKCE] [REDAKCE], která je její kamarádka, hlídala jí dítě, nikdy však [REDAKCE] před nimi nehovořil o této trestní věci.

U původního hlavního líčení obžalovaný souhlasil se čtením svědecké výpovědi svědka [REDAKCE], který v přípravném řízení (č.l. 406) popsal víkend od [REDAKCE] 2001, který strávil ve společnosti tehdy obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE]. U veřejného zasedání (č.l. 1878) svědek nově uvedl, že po propuštění z trestu v roce 2006 jej kontaktovala [REDAKCE] s tím, že ze strany policie byla donucena k podpisu výpovědi ohledně odsouzeného. Znovu ho kontaktovala v [REDAKCE] 2007 s tím, že má jít k hlavnímu líčení a on sám jí doporučil, aby řekla, s čím se mu svěřila. Po hlavním líčení mu sdělila, že tak nemohla učinit, neboť po celou dobu s ní byla policie a musela uvést na čem policie trvala. Stejnou situaci zažil s [REDAKCE] [REDAKCE], který se mu následně svěřil o dopise zaslaném odsouzenému a krajskému státnímu zastupitelství. Svědek se též vyjádřil k samotné události s tím, že [REDAKCE] 2001 v neděli mluvil s odsouzeným, bylo to v průběhu dne a ve večerních hodinách se pak setkal s [REDAKCE]. Ohledně prodeje drog svědek uvedl, že on dříve dodával a část [REDAKCE] měla na starosti [REDAKCE].

Svědka [REDAKCE] (č.l. 1897) u veřejného zasedání uvedl, že jeho výpovědi z přípravného řízení a u hlavního líčení nejsou pravdivé, obžalovaného nezná, nikdy od něho nic nekoupil, stejně tak neznal poškozeného. O smrti poškozeného mu není nic známo, byť byl v té době uživatelem drog, stejně tak bere pervitin do současné doby. [REDAKCE]

dříve znal, kamarádili se, nyní jí dlouho neviděl. Stejně tak zná [REDAKCE]. Svědek dle svého popsal vznik výpovědi z přípravného řízení s tím, že u soudu vypovídal ze strachu z policie. K výpovědi z přípravného řízení dále uvedl, že výpověď byla uskutečněna již předtím, než přišla obhájkyň odsouzeného.

Svědka [REDAKCE] (č.l.1904) rovněž uvedl, že jeho výpověď z přípravného řízení je sepsaná policií, kdy byl dlouhodobě vyslýchán poté, co byl propuštěn z výkonu trestu. Výpověď učinil z toho důvodu, že to požadovala policie, hovořil o tom [REDAKCE]. K osobě odsouzeného uvedl, že ho zná z místa bydliště, nekamarádili se, poškozeného [REDAKCE] vůbec neznal. Svědek uvedl, že dříve bral drogy, všechno možné, kromě heroinu, nyní však nebere nic. Právě z důvodu, že nebyl svědkem ničeho, co bylo předmětem jeho svědecké výpovědi, napsal dopis jak odsouzenému, tak krajskému státnímu zastupitelství.

Dopis zmíněný svědkem [REDAKCE] je založen ve spise již od doby, kdy byl odsuzující rozsudek předložen s odvoláním obžalovaného vrchnímu soudu na č.l. 1684 a odvolací soud jej měl k dispozici. Kopie tohoto dopisu je i součástí podání odsouzeného na obnovu řízení (č.l. 1832). U veřejného zasedání pak byly konstatovány i dopisy založené na č.l. 1830 a 1831, které jsou součástí návrhu odsouzeného na obnovu řízení a jejímž odesílatelem má být [REDAKCE], jenž se k nim ve své svědecké výpovědi vyjádřil. Z listinných důkazů pak byla u veřejného zasedání (č.l. 1881 a násl.) konstatována podání odsouzeného vztahující se ke znalcům či zmíněným dopisům (č.l. 1839 a násl.). Rovněž tak (č.l. 1901) byly konstatovány protokoly o výsleších svědků z přípravného řízení, včetně vyúčtování obhájkyň, které podaly po skončení trestního řízení (č.l. 460, 928, 1104).

Pokud jde o další návrhy na provedení důkazů, jichž se odsouzený domáhal, tyto byly zamítnuty s tím, že se jedná o opakování již dříve provedených důkazů, s nimiž se soud vypořádal v rozsudku.

Podle § 278 odst. 1 tr. řádu jsou podmínkami obnovy řízení nové skutečnosti nebo důkazy soudu dříve neznámé, jenž by mohly samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými už dříve, odůvodnit jiné rozhodnutí o vině. Institut obnovy řízení tedy není pokračováním dokazování v hlavním líčení, které již bylo ukončeno vyhlášením rozsudku a rovněž tak není řízením o přezkumu v hlavním líčení provedených důkazů. Ze strany obžalovaného se stále jedná o opakování původních návrhů a námitek, které uplatnil již u hlavního líčení a s nimiž se vypořádal nejen soud nalézací, ale i soud odvolací a následně pak i soud dovolací a soud ústavní. Žádné nové skutečnosti či důkazy, které by mohly změnit odsuzující rozhodnutí nevyšly najevo.

Svědci [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] i [REDAKCE] soud hodnotí jako svědky nevěrohodné, když navíc i sám odsouzený poukázal na jejich nevěrohodnost, byť v opačném slova smyslu. Výpovědi a chování těchto osob před soudem při nyní probíhajícím veřejném zasedání působily nevěrohodně, divadelně s výraznou viditelnou snahou zavděčit se odsouzenému. Svědci [REDAKCE], [REDAKCE] i [REDAKCE] byli vyslechnuti jak v rámci přípravného řízení, tak i u hlavního líčení, kdy vždy byli o svých povinnostech coby svědka řádně poučeni a jejich výslechu jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení byly přítomny 2 obhájkyň, neboť obžaloba byla podána na 2 pachatele. V tomto směru znovu soud provedl dokazování konstatováním těchto svědeckých výpovědí i vyúčtováním nákladů obhajoby, které uplatnila obhájkyň odsouzeného, z nichž je patrné, že i v přípravném řízení obhájkyň byla přítomna. Není tedy důvodu pochybovat o tom, že výpovědi těchto svědků byly pořízeny v souladu se zákonem. K takovému názoru pak došel

i odvolací soud ve svém rozhodnutí. O nevěrohodnosti zcela nového svědka [REDAKCE] pak svědčí i výpověď svědkyně [REDAKCE], která uvedla, že [REDAKCE] nezná, nikdy nebyla jeho družkou a nikdy nebyla přítomna nějakému rozhovoru. Vystupování této svědkyně u veřejného zasedání působilo přesvědčivým dojmem a soud neměl důvodu této výpovědi nevěřit. Z toho pak lze dovodit účelovost výpovědi svědka [REDAKCE].

S ohledem na shora popsané pak soud neprováděl ani výslech již dříve slyšené svědkyně [REDAKCE], neboť tato opět byla jak v rámci přípravného řízení, tak u hlavního líčení vyslechnuta, navíc sama žádným způsobem po vyhlášení odsuzujícího rozsudku do věci nezasahovala. Z původního návrhu obhajoby na výslech svědkyně [REDAKCE] bylo ustoupeno, neboť ani ze strany obhajoby nebyla tato svědkyně nijak blíže konkretizována.

Pod body 11-20) návrhů na obnovu řízení (č.l. 1828) jsou návrhy týkající se ve věci vypracovaných znaleckých posudků, vyslechnutých znalců či jejich vyjádření. Tyto návrhy soud při obnově řízení neakceptoval, neboť se jedná o pokračování námitek a návrhů, které již odezněly u hlavního líčení a s nimiž se soud v rámci rozsudku opakovaně vypořádal. V této části je tedy třeba opětovně odkázat na odůvodnění rozsudku soudu I. stupně i na rozhodnutí soudu odvolacího. Závěry znaleckých posudků se vztahují k dané trestní věci, byly vypracovány v aktuálním čase a byly použity metody dostupné v té době. S ohledem na charakter věci a smrt poškozeného pak není možno po uplynutí několika let od předchozího zkoumání, tyto posudky revidovat, případně zpracovávat nové, kdy tělo poškozeného není k dispozici a navíc bylo tělo poškozeného nalezeno v tak rozloženém stavu, který i v době přípravného řízení znemožňoval podrobné zkoumání. Úvahy znalců, kteří tělo poškozeného nezkoumali, jsou pouze úvahami teoretickými. Pokud jde o namítaný vztah mezi [REDAKCE] a Dr. Voříškem, tak Dr. Voříšek je řádným znalcem, při zpracování znaleckého posudku byl řádně poučen a uvedl závěry takové, jaké uvedl. To, že s těmito závěry odsouzený nesouhlasí je otázka jiná.

Z podaného návrhu na obnovu řízení a z důkazů uskutečněných ve veřejném zasedání, které probíhalo o návrhu na povolení obnovy, pak nevyplýval žádný důvod, pro který by měla být obnova řízení v této trestní věci povolena. V návrhu odsouzeného jsou jako nové důkazy či skutečnosti uplatněné pouze změny výpovědí svědků [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Tyto změny výpovědi jak bylo shora popsáno, soud hodnotí jako nevěrohodné a účelové. S ohledem na to pak tyto změněné výpovědi nemohly ani samy o sobě ani ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými již dříve, odůvodnit jiné rozhodnutí a nebyly tedy důvodem pro povolení obnovy řízení. Ostatní navrhované důkazy jsou již důkazy dříve známé, obhajobou uplatněné, jimiž se soud zabýval v nalézacím řízení a rozhodl o nich. Obnova řízení je mimořádným opravným prostředkem, jehož účelem je odstranit nedostatky ve skutkovém zjištění. Nezjišťuje se správnost původního rozhodnutí, nýbrž se posuzuje zda jsou dány nové skutečnosti či důkazy, které by mohly změnit původní výroky napadeného rozhodnutí. V řízení o povolení obnovy řízení neplatí revizní princip a soud se zabývá pouze těmi výroky, u nichž se navrhovatel povolení obnovy domáhal. Je třeba tedy řešit otázku zda v návrhu uvedené skutečnosti nebo důkazy byly soudu dříve neznámé a pokud ano, zda jsou tak závažné, že by samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi nebo důkazy již známými mohly odůvodnit jejich změnu. Takovéto skutečnosti v případě odsouzeného [REDAKCE] jak bylo shora uvedeno, nenastaly, když jde stále o opakování týchž námitek a návrhy na stejné doplňování důkazů, které již byly ze strany obžalovaného uplatňovány v době hlavního líčení a o nichž bylo rozhodnuto. Změněné výpovědi svědků tak jak byly shora popsány, jsou

soudem hodnoceny jako nevěrohodné, a to s ohledem na dobu, která uplynula od původního trestního řízení, přesvědčivost a chování svědků u veřejného zasedání.

Proto soud po provedeném dokazování, které bylo dle názoru soudu provedeno v dostatečné míře, návrh odsouzeného jako nedůvodný dle § 283 písm. d) tr. řádu zamítl.

Poučení: Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost. Stížnost může podat osoba, které se usnesení přímo dotýká nebo která k usnesení dala podnět. Stížnost může podat též státní zástupce. Stížnost se podává u orgánu proti jehož usnesení stížnost směřuje, tedy u Krajského soudu v Hradci Králové, a to do tří dnů od jeho oznámení. O případné stížnosti by rozhodoval Vrchní soud v Praze. Usnesení lze stížností napadnout pro nesprávnost některého jeho výroku nebo pro porušení ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo, jestliže toto porušení mohlo způsobit nesprávnost některého výroku usnesení. Stížnost lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Hradci Králové dne 20. března 2012

Předseda senátu:
JUDr. Miloslav JEŽEK , v.r.

Za správnost vyhotovení:

■■■■■

pokračování
zdroj odkazů.

Chyba! Nenalezen